

BRÁNA

AKTUALITY BRANICKÉHO SBORU ČCE

XVIII. ročník číslo 11

listopad 2012

STARŠOVSTVO

Zápis z 730. schůze staršovstva konané v pondělí 12. listopadu 2012

Přítomni: členové: Pechar, Drápal, Bruncko, Holý, Novotný, Mazný, Plhák, Slabý, Stralczynská, Zvánovcová, Žilková; omluveni: Dus, Chadima, Hoznauer; host: L. Havlena

Biblický úvod: A. Slabý – o modlitbě Páně

Příští schůze staršovstva bude 2. pondělí v prosinci, tedy 11. prosince 2012, biblický úvod bude mít J.Stralczynská.

Rekonstrukce části stávající budovy z grantů Magistrátu hl. m. Prahy.

Na základě předchozích jednání rozpracováváme žádost o grant na rekonstrukci sociálního zařízení. Máme předběžný souhlas na rekonstrukci sociálního zařízení, musíme ale předložit kompletní podklady – dokumentaci, žádost.

Staršovstvo děkuje A. Jelínkovi a L. Havlenovi za přípravu podkladů pro žádost o grant. Staršovstvo pověřuje A. Jelínka sestavením položkového rozpočtu pro žádost o grant. Současně staršovstvo požádalo L. Havlenu o spolupráci v estetické oblasti.

Konvent: J. Zvánovcová byla dovolena jako zástupce našeho sboru do Jeronýmovy jednoty.

Jsou dva zájemci o místo faráře v berounském sboru.

Další **bohoslužby**

25.11.2012 káže L. Rejchrt

16.12.2012 s Večeří Páně, odpoledne vánoční hra od 14:00 a od 16:00

24.12.2012 pondělí, Štědrý den 16:00

25.12.2012 úterý, Boží hod vánoční 9:30, s Večeří Páně

30.12.2012 neděle 9:30

31.12.2012 pondělí, Silvestr 16:00, následuje Braník Open

1. 1. 2013 úterý, Nový rok 9:30, s Večeří Páně

6. 1. 2013 neděle, rodinná

13. 1. 2013 neděle, následuje BraníXobě

Sbírka 25.11.2012: na nepálského studenta

Vánoční dopis připraví A. Hoznauer a J. Pechar do 9.12.2012.

Branický komorní sbor vystoupí při bohoslužbách 25.12.2012.

Diakonie: Pokud někdo nosí do kostela věci pro diakonii, ať je nenechává někde ležet, ale dá je do kanceláře J. Pecharovi.

Na základě žádosti Diakonie poskytneme dar 20 000,-Kč na podporu bulharské rodiny na výpomoc se splacením dlužného nájemného. Hlasování – všichni pro.

Indukční smyčka pro naslouchadla je funkční. Zatím ji uklidíme, po hře znovu položíme kvalitněji.

Zapsal A. Slabý

POZVÁNKA NA ADVENTNÍ SETKÁNÍ

Křesťanská služba zve seniory (nejen) z našeho sboru na společné zahájení Adventu
ve středu 28. listopadu od 18 hod.

Využijte této možnosti ke vzájemnému bližšímu poznání lidí, které třeba jen zběžně vídáte při bohoslužbách, i jako malou misijní příležitost k pozvání někoho z okolí do našeho společenství.

Hlavní myšlenkou je vytvořit prostor pro rozhovor a dorozumění, aby se setkaly potřeby, zde zejména seniorů, s tím, co může Křesťanská služba nabídnout.

KŘEST

V neděli 11. listopadu byly pokřtěny

Martina Thomsonová a Sarah Votýpková

Z křestního kázání o učednici Tabité: Bůh od vás očekává velké věci, ale nenechte si od nikoho vnucovat, co je těmi velkými věcmi míněno. Čeká od tebe, Martino, i od Sary, že budete jeho učednicemi. A to znamená u něj samotného se učit, co to právě pro vás znamená.

MIMINKO

1. 11. 2012 se manželům
Michalovi a Kláře Mazným
narodila dcera
Viktorie.

*Šťastný otec rozeslal následující mail:
dnes se nám narodila třetí dcera
(nejstarší Míše je 13 let, prostřední
Verunce je 11 let), a sice:
Viktorie, 1.11.2012 12:48,
3.37 kg, 51 cm, černé vlasy, tmavé oči,
poměrně žravá.*

*Foto tohoto vyloženě optimisticky naladěného a spokojeného jedince je v příloze.
Porod proběhl dobře a docela rychle v Praze u Apolináře. Byli k nám velice vlídní a
pracovali výborně. Klárka je v pořádku. Já jsem byl u porodu a také jsem to přežil.
Děkujeme všem, kdo se za nás modlili a kdo nám pomáhají.
Děkujeme Pánu Bohu. I my děkujeme a rodičům i sestrám blahopřejeme.*

Blíží se Advent – Nevíš co to je?

Mladí by poradili: Tak to „vygůgluj“.

Z informací si každý může vybrat, který bod nabídky je pro něj důležitý:

- ❖ Advent (z lat. Adventus = příchod) je začátek liturgického roku a duchovní příprava na Vánoce. Začíná 4. nedělí před Štědrým večerem (27/11 až 3/12), končí o půlnoci 24/12, trvá 22 – 28 dní. V roce 2012 začíná Advent 2/12.
- ❖ Doba naděje a očekávání příchodu Spasitele na svět.
- ❖ Čas půstu, při kterém se měli lidé místo požívání nadměrného jídla a pití věnovat zbožnému rozjímání.
- ❖ Adventní trhy
- ❖ Adventní zájezdy
- ❖ Sladký Advent – benefiční projekt UNICEF na podporu vzdělání dětí
- ❖ Vyšehradský advent 26/11 – 18/12 (divadlo, jarmark, dokonce i věštírna)
- ❖ Adventní kalendáře
- ❖ Adventní neděle na hradech a zámcích i v různých městech
- ❖ Advent – měsíčník CASD
- ❖ Adventní úklid, pečení
- ❖ Adventní večírky a setkání
- ❖ Adventní věnec a svíčky

Co sháníme?

Nejsou jen nákupní neděle
bronzové, stříbrné, zlaté.
Ale i obyčejné neděle
kdy mají otevřeno
kostely chrámy sbory modlitebny.
A během jejich otvírací doby
jsou nám otevřeny
oči i dlaně i srdce.

Co se dá v nich sehnat?
Nejkvalitnější látka k zamyšlení
nad pravou milostí
svobodou odpuštěním
které nám nabízí Bůh
v širokém výběru
z nekonečných zásob své lásky.
Najednou máme bližní
a jsme bližními.
Co bychom ještě chtěli vlastnit?

Zgruntu

Nablýskaná okna nové záclony
domácnost úklidem
přímo znásilněná
v nastavených nocích.

Ale když on chce vejít
do tebe i do mě

Tam nestihli jsme vygruntovat.

*Ze sbírky MUDr. Aloise Volkmana
Ptám se svých slov*

KNIHA RÚT, 3. ČÁST

Rt 2,1-4

Jsme někdy na přelomu března a dubna, když Rút jde paběrkovat na polích izraelských sedláků. Zařadila se do dlouhé řady žebráků a tuláků, kteří využívali Mojžíšova zákazu vyžínat pole až úplně ke kraji a vysbírávat po sobě to, co zůstane na zemi. Díky tomu si právě tito nemajetní mohli napaběrkovat něco k jídlu. A právě tak jde i Rút na pole, které shodou okolností patří Noeminu příbuznému, jakémusi Bóazovi. Pro ty, kteří si libují v rodokmenech podotýkám, že šlo o syna jerišské nevěstky Rachab, kterou známe z příběhů o Jozuovi. V našem příběhu Bóaz vystupuje jako jakýsi vzdálený příbuzný Noemi, což ovšem nemusí vůbec nic znamenat, protože Betlém nebylo žádné velkoměsto a příbuzný tam mohl být dost dobře (jak se říká) každý s každým.

Rút přichází na první pole, které se jí naskytlo. Vpředu jdou ženci a odsekávají klasy, za nimi děvečky odseklé klásky sbírají do košů. A v odstupu za nimi jdou právě ti, kteří nemají nic a tady mají jednu z mála možností, jak nastrádat něco k jídlu. Rút je dovoleno paběrkovat, stejně, jako by to bylo dovoleno komukoliv jinému. Zákon pohostinství je svatý.

V Moábu se mluví stejným jazykem, jako v Izraeli, ale přízvuk a samozřejmě vzhled mladé ženy musel prozradit, že Rút je cizinka. Tady to ale nikomu nevadí, protože to prostě nesmí vadit. I cizinec je host, příchozí, který má právo na to, aby využil možností, které zákony této země nabízí. Vždyť toto je místo, kde vládne milosrdný Hospodin a Hospodin je Pánem všech lidí, dokonce i Moábců, kteří ve své pomýlenosti uctívají jakousi obludu s býčí hlavou.

Rút tedy může pokojně sbírat. Tam, kde se dodržují Hospodinova přikázání, tam je pokoj i pro cizince. A Rút záhy může poznat, že je opravdu v místě, kde lidé poslouchají Hospodina. Když *přišel z Betléma Bóaz a pozdravil žence: „Hospodin s vámi.“ Odpověděli: "Hospodin ti žehnej."* Ne – opravdu to není, že by Bóaz byl nějak obzvlášť zbožný a jeho ženci taktéž. Je to naprosto běžný pozdrav. A přeci to tak výmluvně svědčí o tom, že toto není místo, kde by byli uctíváni bohové moábských polí, kde byla Rút doposud doma. Toto je místo, kde je vzýván Hospodin. Jestli chce být Rút doma zde, musí to vzít v potaz. Ale nezdá se, že by Rút byla jakkoliv proti. O její náboženské orientaci sice nevíme nic, ale během svého manželství s židem měla dozajista dost času na to, aby se seznámila se základy židovské víry a zbožnosti. A co je jí tedy jasné je to, že ona je tu občan té nejposlednější kategorie – cizinka, pohanského původu, žena, vdova – nic z toho není něco, co by ji na tehdejší společenském žebříčku nějak pozdvihovalo. A tak jen dál tiše sbírá klásky, které děvečky jdoucí za ženci přehlédly.

Už v tuto chvíli je ale jasné i něco jiného – v Božím lidu je místo i pro cizince, pohany, neznabohy. Vždyť i nad nimi vládne Hospodin, třebas o tom nevědí. I oni mají právo na to užít si kousek požehnání, kterým Hospodin obdařil a obdařuje svůj lid.

Amen

(Z ranních zamyšlení J. F. Pechara na letošní sborové dovolené v Želivi)

Ze života církevních restitucí

Jde o poznámky, které jsem si činil na setkání kurátorů pražského seniorátu, kde na toto téma vystoupil synodní senior Joel Ruml. Ne ve všem musí být můj zápis přesný, a proto prosím, aby textu nebyl přičítán nárok na úplnost a naprostou věcnou správnost. Vše je zkráceno, formulace jsou sice inspirovány vystoupením bratra synodního seniora, ale odpovědnost za ně nesu já. V současnosti ostatně už ani nevím, kde jsem zapsal jeho slova a kde jsem je opsal slovy svými. Tak tedy:

Majetkové narovnání vůči církvím je postaveno na jednom paragrafu Zákona o půdě, který praví, že majetek, který kdysi patřil církvím, bude řešen jiným samostatným zákonem. Do doby přijetí takového zákona je majetek blokován.

Tímto blokačním paragrafem na sebe vzal stát závazek, že problematiku bude řešit. Podle několik let starého nálezu Ústavního soudu tím byla vytvořena situace legitimního očekávání. Ovšem do druhé poloviny devadesátých let se nic nedělo. Nejdále v řešení došla Topolánkova vláda v letech 2007-08, která připravila model, jenž se silně odráží v současném řešení.

Tento model mimo jiné reaguje i na stav, kdy dotace na platy duchovních tvoří jeden balík peněz. Stát nemá žádný nástroj, podle kterého rozhoduje, které církvi bude platit kolik. Církve každoročně hlásily nárok na platy duchovních. Stát pouze pozoroval, že věřících ubývá, ale duchovních (jde zejména o nekatolické církve) přibývá. To vedlo ke stavu, kdy na platy je ročně vydáváno asi jeden a půl miliardy korun, z toho sedmdesát procent na církev římskokatolickou (řkc) a na ostatní zbytek. Ekumenická rada církví (erc) byla často tázána, kdy s tím něco hodlá udělat. Argumentuje se tím, že oněch třicet procent jde na církve, které reprezentují nanejvýše tři procenta populace, zatímco oněch sedmdesát procent jde na církve, za kterou stojí 10-20%. Tento nepoměr vnáší do ekumenických vztahů určitý šum.

V této souvislosti bylo zmíněno, že momentálně sociální demokracie navrhuje, aby byl jeden duchovní na 200 členů. To zhruba odpovídá situaci ČCE (odhaduje se jeden placený pracovník na 240-270 členů). Jsou ale církve, kde je jeden duchovní na dvacet členů a jiné, kde to je (odhadem) na 2 tisíce.

Cena majetku zabaveného církvím v dnešních cenách se odhaduje na zhruba 135 miliard, z čehož 50 miliard připadá na řády. Byla to Topolánkova vláda, která přišla s modelem, že stát bude církvím oněch zhruba 85 miliard ($85=135-50$) kompenzovat a současně postupně zastaví financování. To byla iniciativa státu a ten požádal církve, aby se dohodly. Co se týče ČCE, tak té byl zabaven majetek v hodnotě asi 150 miliónů korun. Seznamy zabavených církevních majetků leží na ministerstvu kultury. Církve nemají důvod takový seznam zveřejňovat – takový akt by okamžitě vyvolal

nájezdy různých skupin, které se nabízejí, že majetek odkoupí nebo budou o něj pečovat atp.

Řkc jasně řekla, že nemá zájem na dělení, které by pouze sledovalo, komu bylo kolik majetku zabaveno. Současně ale také dala jasně najevo, že poměr 70:30 je nepřijatelný. Podle zabaveného majetku by poměr byl 96:4, řkc se s erc dohodly na 83:17. Dohoda uvnitř erc (která zahrnuje i adventisty a židovské obce) se hledala těžko, ale nakonec nějaký konsensus dosažen byl.

Roku 2010 se začalo jednat znovu. S ministrem Besserem bylo dosaženo shody, že obnos vyčleňovaný na platy duchovních se už měnit nebude a současný stav se zachová do roku 2014. Měnit se bude jen podle inflace a případném tabulkovém navýšení ve státní správě.

Všechny parametry finančního narovnání nastavoval stát, církve pouze řešily otázku vnitřního dělení. Věci veřejné jakožto člen vládní koalice prosadily změnu původního modelu. Původních 83 miliónů pro církve se (zdánlivě) ztenčilo na 59 miliónů. Zdánlivě proto, protože prosazená změna znamená, že větší množství majetku než se původně plánovalo se bude vracet naturálně (pozemky apod.). Zde bylo podotknuto, že v ocenění zabaveného majetku hraje roli poloha. To, co bylo někdy třeba polností, je dnes blízko středu města a má větší cenu než zemědělská půda. Takže je pravděpodobné, že kdyby se řkc soudila, tak dosáhne lepších cen, než které jsou v dohodě.

Pro nekatolické církve se tímto přesunem ve prospěch naturálního vydávání situace zhoršila, protože do onoho dělení 83:17 začalo vstupovat menší množství peněz. Po dlouhých jednáních s řkc byl dohodnut nový poměr 80:20.

Podle dohody budeme dostávat jako ČCE po dobu 30 let 75 miliónů ročně. To je mimo současný příspěvek státu na platy duchovních ČCE, který je nyní řádově 80 miliónů ročně. Tento příspěvek by měl být první tři roky účinnosti zákona zachován, ale pak by se měl každý rok o pět procent snižovat a po 17 letech zcela zaniknout. Z dlouhodobého hlediska je to pro stát tedy nepochybně finančně výhodné.

V následné debatě se objevila opakovaně obava, že představa o tom, jak budou nyní církve dobře zajištěné, povede k tomu, že ztratí podporu místních samospráv při opravách kostelů atp. Také se z debaty ukázalo, že na straně vlády vůbec neprobíhají žádné úvahy o odluce státu a církve jiné než finanční. Církevní restituce toto žádným způsobem neřeší. Model soužití církve a státu v případě jejich realizace bude třeba teprve hledat.

Aleš Drápal

OHLÉDNUTÍ ZA LETOŠNÍMI AKCEMI

V neděli 21.10.2012 se konalo tradiční Ohlédnutí za (nejen) letními akcemi. Uváděl Jakub Drápal, zúčastnili se vedoucí, účastníci, jejich rodiče i další zvědavci. Uslyšeli jsme vyprávění o následujících událostech, většinou doprovázené fotografiemi, filmem, případně i ručně malovanými tričky a výtvary, které na táborech vznikly.

Dorost	David Slabý (akce jednodenní, víkendové, prodloužené víkendy)
Pidivodička	Jan Jeroným Zvánovec
Velký Hron a tréninkovka	Martin Rybáček
Malý Hron a tréninkovka	Tomáš Bedrník
Tábor Pecka	David Slabý
Malý tábor	Lukáš Drápal
Sborová dovolená	Rut Nývtová
Pražské jezy	Martin Rybáček
Put'áček	Jan Winkelhöfer

PIDIVODIČKA

MALÝ HRON A JEHO TRÉNINKOVKA

**Sláva a díky
Tomáši Bedrníkovi! –
vedl výpravu již po dvacáté**

TÁBOR PECKA

VÝSTAVA JIŘINY ADAMCOVÉ V TEREZÍNĚ

Ohlédnutí za řekou času

Výstava sestry Jiřiny Adamcové skončila. Velikost jejího umění přesahuje hranice oné terezínské cely, kde byla výstava instalována, a daleko přesahuje moje schopnosti jakožto opravdu hodně příležitostného komentátora výtvarného umění. V jejím díle jde o témata duchovní, často výslovně a přiznaně křesťanská, a o těch je asi pro výtvarné odborné kritiky psát nelehké.

Zejména v cyklu Řeka času o ně však jde především. Neznám žádné výtvarné dílo, které by tomu bylo podobné. Bílé čtvrtky volně navazující jedna na druhou s lidmi, anděly, rukopisnými vsuvkami, nefigurálními motivy, a mezitím tu a tam něco se specifickým významem – třeba autoportrét. Ty skupiny lidí často připomínají (dovolím si to říci) cvičence. Jeden vedle druhého v nějaké konfiguraci, se zjevně potlačenou individualitou. Zobrazením to jsou lidé, ale svou funkcí v díle spíše poukazují na to, co zůstává, když jedinec přichází a odchází. Je to život, který trvá, ale který je nezávislý na mně jakožto na jedinci. Uvědomuji si, že autorem obrazů je jedinec, který už o smrti toho hodně ví. Život nepomine, ale on (ona) pomine. Ohlíží se zpět, ale současně zápasí s hranicí času. Stále tvoří. A vidí sám sebe v kontextu věčnosti a v kontextu řádu – toho opravdového řádu Hospodinem stvořeného světa.

Neosobnost lidských konfigurací je v jednom z monumentálních olejů (které jsou pro autorku tak typické a tvořily nadpoloviční část výstavy) vyjádřena i tak, že se pohybují mimo naznačené pevné sféry. Žijeme v řádu, který je hlubší než fyzické trvání. Do tohoto řádu patří i andělé – a možná především andělé (udržují řád? garantují ho? naplňují ho duchem?). A k tomu člověk, umělec, který je pozván k životu, který nezapomněl na naději, který přijímá svůj úděl a který je do řádu vsazen tak pevně, že má odvalu být brutálně upřímný.

Velké věci žádáš, ten dar je nad tvoje síly, Faëthonte, tvůj chlapecký věk jej nemůže zmoci. Smrtelný jsi, však není smrtelné, čeho si přeješ. Ovidius. Tento text se v Řece času vyskytuje vícekrát. Citát, který známe i z Hrubínovy Romance pro křídlovku, tady stojí, domnívám se, sám za sebe. A k němu přistupuje opakovaně citovaný Job 3.25: *To zajisté, čehož jsem se lekal, stalo se mi, a čehož jsem se obával, přišlo na mne.* Výtvarně tuto linku podtrhává opakující se motiv *Pády Ikarů*. I to patří k řádu věčnosti. Selhání, smrt, nenaplněné naděje, kalich hořkosti. Vyhnání z ráje. Lebka, Totentanz – motiv, který v terezínském prostředí dostává rozměr hrůznosti. Trojportrét s časem, matkou a synem.

V Řece času na více místech čteme *Quando corpus morietur*. To je začátek poslední sloky starobylého hymnu Stabat Mater dolorosa:

*Quando corpus morietur,
fac ut animae donetur,
paradisi gloria. Amen.*

V doslovném překladu to znamená:

*Když tělo zemře,
učiň, aby duši byla darována
ráje sláva. Amen.*

S tím souzní opakující se motiv vztažených rukou. Autorka píše, že rozvětvit se může jen v Bohu. Ví, kde je její naděje. Navzdory všemu smutku neztrácí schopnost být okouzlena stvořením. Není poražena, není usmýkána.

Pelyněk pamětníček a starý stříbrňák, a to je láska. Zataj dech. Bílého mola potmě zabiješ a všechno stříbro máš teď na prstech.

Stromu zbývá naděje, že i když je podřát, začne rašit znovu, že výhonky růst nepřestanou, že nezemře jeho kořen v zemi, a na prach neztrouchníví jeho pařez. Jak velká voda začne pučet znovu a rozvětví se jako mladý stromek.

Nevím, zda jsem to zachytil přesně. A nevím, zda to jsou výpůjčky od jiných autorů nebo slova autorky. Ale patří k ní.

Řeka času, tak jak jsem jí porozuměl, má tři póly: život, utrpení, věčnost. Namíchal to umělec. Teolog by možná rozpoznal jakousi paralelu s jinými třemi póly: tělem, duší a duchem.

Aleš Drápal

DOPIS OD STUDENTA DANIELA

Poměrně rychle za sebou přišel další dopis od nepálského studenta, což bylo zřejmě způsobeno tím, že ten předchozí se někde hodně zdržel.

Posílám překlad. Novou fotografii dám na nástěnku. Už mu musím napsat k

Vánocům, aby to dostal včas. Někdy koncem března už bude končit jeho tříleté studium..

Jitka Zvánovcová

3. září 2012

Drazí přátelé v Braníku,

posílám vám pozdravy ve jménu našeho Pána a Spasitele Ježíše Krista!
Věřím, že se vám daří dobře z milosti Boží a váš sbor prospívá. Modlím se za vás.

Jsem zvědav, jak to vypadá s povolením ke stavbě. I za to se modlím.

Děkuji vám za všechno a mohu sdělit, že se mnou je vše v pořádku. Už mám za sebou dva měsíce studia v posledním studijním roce. Je to opravdu nabitě a náročné. Mám navíc mnoho dalších povinností: jsem jednak vedoucím týmu chval a také vedoucím studentů našeho ročníku. Děkuji Bohu za to, že mně dal tyto zodpovědné úkoly. Co se týká studijních výsledků, tak v minulém semestru jsem byl druhý v našem ročníku. Děkuji Bohu za tento úspěch, ale cítím, že je na druhé straně pro mne těžké nalézt si každý den dostatek času na osobní modlitbu. Mám teď opravdu tolik povinností, že je složité najít čas být o samotě s Bohem. Prosím, modlete se, abych dokázal ten čas najít.

V tomto posledním ročníku je kladen důraz na kázání v hlavní kapli o bohoslužbách, což je klasifikované. To je opravdu obtížný úkol pro studenty posledního ročníku, protože musíme dodržet všechny principy, takže je to trochu jiné než u kázání, které jsme jako studenti měli na studentských bohoslužbách. Také se blíží zkoušky za tento, již předposlední semestr.

Nyní je zde doba monzunu a velmi často silně prší. Ale není vedro a tak je počasí celkem příznivé. Monzun bude trvat tak asi tři týdny.

Ještě jednou vám velmi děkuji za všechno, co jste pro mne udělali. Kéž vás Bůh hojně požehná! Těším se na dopis od vás.
Bůh vám žehnej.

S láskou a modlitbami přes míle, které nás dělí

Daniel

Koneckonců, proč ne? Byli jsme už leckde a to, že se nad Sázavou nalézá skutečný Divoký Západ, nás samozřejmě nemůže zaskočit. Nalézá se v Krhanicích, shodou okolností tam, kde si Zvánovcovi pořídili dům. Zářivé podzimní dny jsou asi pryč; za těch pár dní se slunce neukázalo. Posázavský pacifik nás vysadil do hluboké tmy. Ploužíme se tichou vesnicí. Ticho je až tísnivé, ale klid tu panuje jen zdánlivý – ostatně, pokaždé když někam vyjedeme se něco semele. My jsme přijeli na výpravu, Bětka shodou okolností ke Zvánovcovým na návštěvu a – Zvánovcovi shodou okolností jeli do Černíků. A z nás jsou osadníci. Ovšem ráno nás čeká nepříjemné překvapení – dva z nás – Kiki a Dan zmizeli! Po delším hledání je nalézáme v jednom konci zahrady, přivázané ke stromu. Kdo v tom má asi prsty a co to má znamenat? Asi přijde vhod, že Blaf je šerifem a my ostatní vedoucí jeho pomocníci. Ale po okolí se šeptá, že to má na svědomí Jerry John (dále J.J., podobnost s Jeronýmem zcela náhodná), jeho pravá ruka Bandaska a jejich vypečená tlupa. Vykládá se o nich, že chtějí ovládnout celý Zapadákov. Tudíž na to asi nestačíme.

Čtvrteční dopoledne je ve znamení náboru šerifových pomocníků. Každý musí osvědčit, že na to má. Není to snadné, ale jsou věci, které na Divokém Západě prostě musíte ovládat: střílet z pistole, házet laso, házet oštěpem, střelecký duel a – rodeo. Vlezte mi na záda (doslovně) a udrzte se než napočítám do deseti. A ze mne je na chvíli divoký kůň (ne, splašený býk ne!). Prvních deset dětí celkem v pohodě, jenže pak už sotva popadám dech. Od rána mají všichni kartičky se zvláštními schopnostmi, ne nepodobné těm ze hry „Bang“. Však se jim to hodí. Dále jdeme podojit plechovou krávu – rozuměj: mlékomat. Pravda, stylovější by mohlo být chytit nejbližší krávu do lasa a podojit ji přímo na pastvě, ale to asi neprojde. Děti se mazlí s telátky a poté bereme útokem stoh. Skáčíme s výšky, děláme kotrmelce, seno všude, Míšu dokonce zavalila lavina. Prostě, bavíme se. Ovšem méně zábavné to připadá paní ze statku, která nás přišla vyhodit...

Z nezávislého deníku Západní fronta se dozvídáme o přepadení banky (kdo to má asi na svědomí?) a o únosu našich dvou členů. Prostě zloduch J.J. chce ovládnout celé město!! (a nedívejte se darovanému koni na zuby, pokud nepoužíváte zubní pastu pro koně „Zubní pasta pro koně“). Les se stává bankou a z nás jsou na chvíli banditi. Snažíme se prchnout s ukořistěnými dolary. Celkem zbytečně - proti nám stojí neohrožení strážci zákona.

Další den vychází patolízalsky závislý deník Západní fronta, plný nadutého vychloubání J.J., mimo jiné úspěšného pěstitele dýní. My jdeme na výlet hledat pomoc u posádky pevnosti. Ve Vlčí rokli nacházíme balvan, který vypadá jako pádící bizon. Osedláváme jej a pak u pevnosti obědváme. Zvolna se rozpršívá. V pevnosti navštěvujeme velitele. Je to bratr jednoho z nás. Leč ouha!, nejen že nám nepomůže, ale jak se ukáže, pošle nás jinam – rovnou mezi indiány. Ještě, že někdo umí indiánsky a může tlumočit. Díky tomu, že máme s sebou ztraceného syna náčelníka, se s nimi rychle spřátelíme. Další lest J.J. nevyšla – navíc on má u indiánů vroubek – zříceniny indiánské vesnice můžeme vidět opodál. Navštěvujeme zříceninu hradu

Zbořený Kostelec, ten padouch J.J. má prsty snad i v tomto. Stoh pro tentokrát míjíme bez povšimnutí – a hurá domů (rozuměj do chaty) se sušit.

Tentokrát to ten na bílým koni vzal hopem: začalo sněžit. Prý to do rána nevydrží. Vydrželo. Někdy nad ránem, asi po čtvrté odjíždí Evička kamsi na orientační běh a já vařím svůj pověstný jablečný puding. Konečně máte možnost ho ochutnat.

Během dne nám přišli pomoci indiáni (papíroví), ale pozor, musí se schovat. Znamená to, že každý musí svého indiána uschovat tak, aby ho nepřátelé nenašli, ale tak, aby ho pak našel majitel. Druhá podmínka nebyla většinou splněna, a tak tam leží někde zahrabáni podnes.

Sníh se drží – toho je třeba využít. Sáňkujeme na igelitu, ve vaničce, na sudu i v sudu. Co na tom, že se někdy překotí a kdo byl nahoře, může se náhle ocitnout dole. Pod svahem se zatím narodilo několik sněhuláků.

Zatímco se v patolizačsky závislé Západní Frontě nabízejí upomínkové předměty s J.J., nad jeho hlavou se stahují mračna. Naše trpělivost přetekla. Je vyhnán – ať si táhne kam chce! Jenže Zapadákovi si jen tak nevydychne. Ten zloduch nás chce vyhodit do povětří! Po domě rozmístil několik časovaných bomb a je jenom na nás je včas odhalit a zneškodnit. Jedna sice vybuchla, ale naštěstí moc škody neudělala. Zatímco se přes noc chystá nové vydání opět nezávislé Západní Fronty, plíží se pod pláštěm noci J.J. znovu do domu a unáší Haničku! Na nejmenší, to si dovolí. Se zlou se ale potázel. Všichni mu dali co proto. (Ještě pro vysvětlení: tuto noční bojovku udělaly větší děti pro ostatní zcela samy. My velcí jsme z toho všeho už poněkud vyřizeni...).

Ráno „jen“ uklidit, přečíst Západní Frontu, a na vlak. Za námi zůstal osvobozený Zapadákovi a kdesi, kdesi daleko zloduch J.J. Ten se asi nevrátí.

To jsme ještě netušili co může způsobit zlatá (spíš žlutá) šerifská hvězda. Jeden člověk se na ni v tramvaji dlouho nechápavě díval, a pak se přišel zeptat co to jako znamená. Ne, neměli jsme výpravu na námět holocaustu. Snad příště...

Milan Bareš

BRANÍK SOBĚ

Už víte s čím překvapíte na přehlídce autorské tvorby
členů a přátel branického sboru?

Rychle vymýšlejte – čtvrtý ročník osvědčené akce

BRANÍXOBĚ

13. 1. 2013

se blíží

Pište, komponujte, nacvičujte

DĚTSKÝ FOTBALOVÝ KROUŽEK

Chtěli bychom Vás informovat o vývoji dětského fotbalového kroužku, který probíhá každý čtvrtek odpoledne na hřišti na Kublově.

Po prázdninách jsme začali 13. 9. v hojném počtu. Přihlásilo se nám 19 dětí. V porovnání s minulým rokem, kdy na trénink chodilo kolem osmi dětí, bereme tento počet jako velké požehnání a věříme, že nadále poroste. I proto jsme děti rozdělili do dvou věkových skupin. A to od 6 do 8 let a od 9 do 12 let. Získali jsme také novou posilu do řad trenérů.

Co se týče fotbalové stránky, stihli jsme kromě pravidelných tréninků i několik přátelských utkání proti vinohradskému týmu Ambassadors. Zápasy ukazovaly velkou chuť hráčů do hry a vždy pro ně byly velkou událostí.

Naším přáním je, aby se Bůh dotýkal srdcí oněch dětí i prostřednictvím krátkých biblických zamyšlení, které máme společně na konci tréninku. Prosíme Vás, abyste na nás mysleli na svých modlitbách.

Pokud znáte někoho, kdo by mohl mít o kroužek zájem, budeme rádi, když mu o nás řeknete. Přijít si to zkusit může každý, noví hráči jsou vždy vítáni!

Za trenéry Ambassadors FC Braník Ján Bruncko

(Další informace o kroužku najdete na plakátu na nástěnce a na webu www.ambassadors.cz.)

TURISTÉ

Branický turistický oddíl, nebo lépe „Příznivci procházek a kultury“, stále ještě existuje! Přidejte se k nám. Každou **třetí neděli v měsíci** (pokud není stanoveno jinak) vyrážíme po bohoslužbách do okolí Prahy. Procházky většinou spojujeme s návštěvou některé památky, případně výstavy, zvláště v zimním období. Cíl procházky oznámíme ve sborových ohláškách, případně i na nástěnce.

Vycházka do Nelahozevsi se nám všem líbila; viděly jsme rodný dům a pěkné muzeum Antonína Dvořáka (zakoupené CD Rekviem jsem si poslechla při šití záclon, Sawallischova nahrávka je opravdu skvělá!) a prohlédly jsme si zámecké prostory jednoho ze sídel Lobkoviců. Bramboračka U maríny všem chutnala a procházka kolem Vltavy po cestě zapadané barevným listím s vyhlídkami na zajímavé pískovcové útvary byla příjemná a typicky říjnová.

18. listopadu jedeme autobusem do Lán. Podíváme se do informačně bohatého muzea T.G. Masaryka a zastavíme se u hrobu našeho prvního prezidenta. Lány jsou obklopené nádhernými lesy, takže i krátkým pobytem načerpáme zase trochu energie z přírody, která se bude do nastávajících zimních měsíců určitě hodit. Těším se na vás.

Lenka

Pravidelný sborový program

Neděle 9,30 bohoslužby

první neděli v měsíci rodinné,
třetí neděli vysluhována
sv. večeře Páně;
8,30 chvály (kromě 1. neděle)

Úterý 7,00 ranní modlitební setkání

18,30 mládež

16,00 dívčí odrost. skupinka
(jednou za 14 dní)

Středa 15,30 a 17 maminky s dětmi

18,00 biblická hodina

Čtvrtek 8,05 čtení knihy C.S.Lewise

20,00 PoMlaSg „třicátníci“
(2. a 4. čtvrtek v měsíci)

Pátek 15,30 mladší dorost

17,00 starší dorost

úřed. hodiny faráře Jaroslava Pechara:

úterý a středa 14,00 – 16,00

čtvrtek 10,00 – 12,00

Obsah:

Staršovstvo	2
Pozvánka na adventní setkání	3
Křest Martiny a Sarah	3
Miminko Viktorie	3
Advent	4
Kniha Rút – 3. část	5
Církevní restituce	6
Ohlédnutí za (nejen) letními akcemi	8
Výstava Jiřiny Adamcové	10
Dopis od nepálského studenta Daniela	12
Divokej Zapadák	13
Pozvánka na Braníxobě	14
Dětský fotbalový kroužek	15
Turisté	15
Sbor program, obsah	16

Bud'te připraveni
a vaše lampy ať hoří.

Luk 12, 35

BRÁNA

XVIII. ročník, číslo 11, listopad 2012

Pro členy a příznivce sboru ČCE Praha – Braník.

Redaktorka: Růžena Černá

Redakční rada: J. Čierná, J.Holý

Příspěvky odevzdejte redakci nebo pošlete
mailem na adresu mscerny@volny.cz.

Uzávěrka: druhé pondělí v měsíci.

Sbor Českobratrské církve evangelické
Modřanská 118, 147 00 Praha 4 – Braník

tel.: 244 461 037

<http://branik.evangelnet.cz>, branik@evangelnet.cz

číslo účtu: 135027438/0300

Variabilní symboly:

111	křesťanská služba
222	salár
333	dar
444	Jeroným. jednota
555	nepálský student
888	přístavba